

Expunere de motive

In tara noastra, salvarea montana se face in mod organizat din anul 1969, cand a fost emis primul act normativ, H.C.M. 140. Aceasta venea in intampinarea nevoilor crescande ale turismului aflat in dezvoltare, prin asigurarea de echipe de alpinisti si schiori care sa intervina atunci cand turistii erau in dificultate pe munte. Trebuie spus ca salvarea montana se facea si inaintea anului 1969. Astfel, inca de la inceputul secolului XIX, pe valea Argesului, la Cumpana, exista chiar un post permanent de prim ajutor, iar mocanita care circula pana la Curtea de Arges, avea un vagonet sanitar, pentru transportul accidentatilor si bolnavilor. De asemenea, tot in Fagaras, pe partea nordica, societatea SKV, club montan infiintat de catre sasii din Transilvania, avea membri care puteau accede oriunde, in asa fel incat sa poata oferi ajutor la nevoie.

Un aspect specific al accidentului montan, este intervenția la avalanșă. In zona Carpatilor Meridionali, este cea mai mai întinsă și înaltă zonă din țară, în majoritate cu expunere sudica, ceea ce face să avem iarna, printre cele mai riscante zone de avalansa la nivel european. Dacă vara accesul se poate face numai cu mașini 4x4 sau ATV, iarna sunt zone unde nu putem intra nici măcar cu snowmobilul, în acest caz, singurul mijloc de deplasare fiind salvatorul montan pe schiuri de tură sau rachete de zăpadă, cu toate inconvenientele ce decurg de aici: oboseală, frig, pericol de avalanșă pentru înșiși salvatorii montani, timpi enormi de parcurgere (ex: zona Ighebuoasa din Fagaras, poate necesita 12-14 ore de marș pe schiuri, iarna).

Intr-o statistica realizata de catre Comisia Internationala de Salvare Alpina (ICAR-CISA) **Romania se situeaza pe locul 9** in lista neagra a tarilor cu accidente fatale in avalansa, cu o **medie de 2,78 morti/an**, aflandu-ne intre Spania si Germania.

Ceea ce lipsea inasa, in Salvamontul national, erau unitatile canine de interventie la avalansa, echipaje existente in absolut toate tarile cu relief alpin europene si din America de Nord, tari cu servicii de salvare organizate. De-a lungul timpului, au existat intentii ale unor asociatii canine sa ne sprijine cu astfel de echipaje, inasa neajunsurile s-au vazut imediat: atat cainele, cat si stapanul, nu erau obisnuiti cu mediul montan iarna, astfel ca nu reuseau nici macar sa ajunga la locul accidentului, nemaivorbind de executarea misiunii.

Din anul 2010, Salvamont Arges a inceput o colaborare cu Salvamontul din Savoia, Franta, in cadrul cooperarii Arges-Savoia. Pe aceasta linie, in anul 2013, Salvamont Savoia a decis donarea unui caine de avalansa, dar acest lucru presupunea parcurgerea si absolvirea tuturor etapelor spre brevetare. Astfel, din 38 de echipe candidate, echipajul argesean a reusit inscrierea in scoala finala unde erau 20 de locuri, fiind printre cei 18 care au obtinut brevetul de unitate

canina de avalansa, oferit de catre Asociatia Nationala de Studiu al Zapezii si Avalanselor.

In tara noastra, **formatorul pentru meseria de salvator montan si specializarile conexe, este Asociatia Nationala a Salvatorilor Montani din Romania, conform HG 77/2003.** Urmare a faptului ca in echipajul canin argesean, salvamontistul supraveghetor este formator al ANSMR, s-a luat hotararea in cadrul asociatiei, sa se inceapa organizarea de stagii pentru specializarea salvatorului montan, drept conducător de caine de avalansa. Astfel, in cei doi ani de cand se organizeaza stagiile de formare a unitatilor canine de interventie la avalansa, au fost deja brevetati sase salvamontisti cu un total de opt caini de avalansa. Mentionez ca toti cainii de salvare au un singur stapan, astfel ca este nevoie de mai multe unitati canine, organizate pe schimburi, cainele neputand sa fie lasat din tura in tura, in vederea indeplinirii obiectivului de salvare.

Interesul salvatorilor montani de a se specializa in acest domeniu este unul destul de moderat, cauzat de mai multi factori, din care cel mai important ar fi cel material. Instruirea cainelui nu cunoaste sambata sau duminica, se face de obicei dimineata devreme sau seara tarziu, pe racoare, astfel ca volumul de munca este mult mai mare decat al salvatorului montan nespecializat. In plus, supraveghetorul isi spala hainele mult mai des, murdarindu-se in teren cu cainele. Hrana cainelui, care ar trebui asigurata de catre serviciile publice Salvamont, de multe ori trebuie completata cu recompense care sunt cumparate de catre supraveghetor, fara a avea posibilitatea decontarii. Astfel, un spor salarial de 20%, echivalent cu al altor institutii care folosesc caini, ar fi unul motivant pentru a atrage mai multi salvatori montani si a ajunge astfel, la un numar de 40-50 de echipaje canine de avalansa in Romania. Mentionez ca **aceste echipaje pot fi folosite cu succes si la cutremur (in recentul cutremur din Italia, ne-am recunoscut colegii de la Soccorso Alpino, cu caini de avalansa)** astfel ca utilitatea lor este incontestabila.

In privinta sustinerii financiare a acestei activitati, mentionez ca, principala cheltuiala suportata de stat ar fi acesti 20% din salariul tarifar. Daca ne fixam ca obiectiv un numar de 50 de unitati canine in tara (obiectiv la care nu se va ajunge mai devreme de 8-10 ani) la un salariu tarifar de 1649 lei/luna pentru salvatorul gradul I, gradatia maxima, rezulta un efort bugetar de **maximum 330x50=16500 lei/luna**, la nivel national, in ideea ca toti salvamontistii supraveghetori vor avea si gradatia maxima de salarizare.

Baremul de echipament al unitatii canine este deja asigurat in privinta salvatorului montan, ceea ce ar trebui achizitionat in plus este echipamentul pentru caine, care s-ar ridica la un cuantum de 2200 lei/animal, echipament ce va fi folosit toata perioada cat cainele este in serviciu. Aceasta cheltuiala inseamna in termeni absoluti, **110 000 lei, la nivel national.**

Hrana unui caine, asigurata la un nivel rezonabil de calitate, costa in jur de 100 de lei/luna, rezultand un efort financiar de **5000 de lei/luna, la nivel national.**

Initiatori:

Avana - Oprescu Silvana PSS J. K. Oprescu

Zusammenfassung der Umfrage
Dog Team Evaluation for Members of IKAR

STATISTICI CÂINI IKAR

Country	Avalanche dogs		Wilderness search		Main- trailing		Cadaver search dog	
	Qualified	In training	Qualified	In training	Qualified	In training	Qualified	In training
Osterreich	172	49				15	14	4
Slovenien	24	10	24	10			5	2
Slovakia	17	7	21	7			5	2
Norwegen	104	40	250	107			30	
Frankreich	166							
Iceland	39	31	32	37	3	17		25
Croatia	8	2	6				7	6
Schweiz ARS	108	20	50	20				
Bosnia zegovina	2	10	2	10			2	10
Sudtirol	27	7	24	7	5			
England			17	8			1	
Bulgaria	11	10	11	10	11	10	11	10
Romania	8	5						
WBR USA	24	18						
Schweden	30		400		400		15	
Irland			3	8		1		
Bayrische Bergwacht	35	7	41	11				
TOTAL	781	216	879	235	419	44	94	57